

Szenzációs fordulat állott be a sajóvámosi gyilkosság ügyében

Az ügyészség előzetes letartóztatásba helyezte Káplár Jánost — Új nyomokon folyik a nyomozás

A sajóvámosi gyilkosság ügyében, mint a Reggeli Hírlap jelentette, kedden délelőtt a rendőrségre állították elő Sajóvámosról Káplár János volt csendőrmestert. Káplár kihallgatása során tagadta, hogy része lenne anyósa halálának előidézésében. Vallomását négy órás kihallgatásán keresztül mindvégig fentartotta. A rendőrség a kihallgatás befejezése után őrizetbe vette Káplárt.

Kedden délután Unger Jenő dr. rendőrfogalmazó ismét kiszállt Sajóvámosra, hogy a bünelelményre vonatkozólag újabb terhelő adatokat szerezzen be. A rendőrfogalmazó és a kíséretében levő detektívek Sajóvámoson mintegy 20 tanút hallgattak ki. A tanuvallomások, értesüléseink szerint, nem várt szenzációs fordulatot adtak az ügynek. Teljesen megbízható tanuvallomások során ugyanis a rendőrségnek az a feltevése alakult ki, hogy Káplárné lelkiismeretét édesanyja meggyilkolásán kívül egyéb súlyos bünelelmények is terhelik. Ezekre vonatkozólag azonban a rendőrség a további nyomozás érdekében semminemű felvilágosítást nem ad.

A tanú kihallgatások során, amelyek egé-

szen új irányt adtak a nyomozásnak, semmi olyan adat nem merült fel, amely Káplár bűnössége mellett szólna. Így az eddigi nyomozás során Káplár ellen, eltekintve elvált felesége beismerő vallomásától, semmi olyan adat nem merült fel, amely bűnösségét kétségkívül megállapítaná.

Az őrizetbe vett Káplár kihallgatását szerdán délelőtt tovább folytatta a rendőrség Unger Jenő dr. fogalmazó. Káplár ismét ártatlanságát hangoztatta és kijelentette, hogy bosszunak esett áldozatul. Kijelentette, hogy amennyiben mégis mérgezésnek esett volna anyósa áldozatul, azt felesége előtte ismeretlen valakivel követhette el. — Káplárt kihallgatása után a rendőrség előzetes letartóztatásba helyezte és átkísértette az ügyészségre, ahonnan az előnyomozat iratait a további nyomozás folytatásához visszakérte a rendőrség.

A bűnügyben, amelyet most még nagyobb homály fed, mint a nyomozás megindítása-kor, a rendőrség Sajóvámoson fogja tovább folytatni a nyomozást. A hulla exhumálására vonatkozólag, tudomásunk szerint, ezideig

nünket a parasztszekerek a barlang jósavái bejáratáig. Az ut hallatlanul komisz és pora megszégyeníti a Szaharát. Csak a hegyes-völgyes vidék májusi pompában ragyogó szépségei kárpótolnak, akkor, amikor a szemem a portól nyitva tudom tartani. Jósavó után meredek szerpentinuton kapaszkodik fel a kocsis rövidesen a barlang bejáratá előtt vagyunk. — Amerre a szem a hegytetőről elpillant, rozsdavörös barázdák szakítják meg a gabonaföldet és a mezők zöldjét. Vörös agyag tapad a lábunkra mindenütt és valósággal vörösek a hegyoldalban legelésző disznók az agyagtól.

Már csaknem lemondunk a barlangról, amikor egy órai várakozás után megérkezett a vezető. Karbidlámpákat nyomott a kezünkbe, s a pokoli hőségből leszállottunk a föld mélyébe, ahol alig 8 fok a meleg. Ez a „Jeszallás” minden kultúrát megszégyenít. Meredek vonalon fűbb, mint 300 lépcső vezet le. A lépcsők fából vannak, korhadtak, egyike-másika hiányzik, a leg-többje mozog a helyén, a korlátoknak, kapaszkodónak, támasznak alig van itt-ott nyoma. A lépcsők a barlang nedvességétől amugy is vi-zesek és halát adhat az Istennek az, aki a lép-esőkön nem töri ki a nyakát. Lent itt-ott, ahol a talaj nedves, deszkadarabok szolgálnak pal-lóul, de csak arra jók, hogy az ember a boká-ját kifecamítsa. Nem tulságosan barátságos a barlang egy helyén sem a közlekedés. Elmosó-dott nyomok mutatják, hogy itt a múlt szá-zadban ut vagy lépcső lehetett.

A barlang szépségei természetesen kárpótol-nak mindazokért a bosszantó körülményekért, amelyek annyi embert elriasztanak a cseppkő-barlangtól. A barlang természetes szépségeit nem akarom felfedezni, csak nagyon helyes volna, ha a vezetők az egyes cseppkőalakula-toknál tudományos leírásokban megállapított elnevezéseket használnának, mert akkor bizo-nyára egyik cseppkőalakulatnál az ember nem hallana ilyen magyarázatot: Henezi szobor a pocsolyában.

Természetes, hogy az egész barlangot végig-nézni nem tudtuk, mert az már két napba ke-rült volna. Délután fél 5 órakor bujtunk ki új-ból a napvilágra és sikerült elérnünk még Szinben az esti vonatot.

Bármely európai ország területén volna ez a barlang, tényleg kincseket érne, amennyiben az idegenforgalmat oda terelné és annyi kényel-met biztosítanának a kirándulók részére, a mennyit csak lehetséges. Ha külföldön volna, bizonyára már vasutvonalat építettek volna a barlanghoz, maga a barlang bizonyára világy-al lenne világítva és több, mint bizonyos, — hogy az öt kilométer hosszú utat a barlang-ban nem gyalog kellene megtenni félva, hogy itt vagy ott lebukik az ember, hanem kényel-mesen, egy kis villamos körvasúton. Sajnos azonban, nálunk mindenre van pénz, csak arra nincs, amire kellene. Az aggteleki cseppkőbar-lang épp oly távol van nemcsak a művelt gyu-gutól, hanem még a borsodi közönségtől is, — mint mondjuk a tibeti fősík valamelyik rej-tett faluja. (t. n. l.)

Diósgyőr új szerződésben kívánja szabályozni az áramszolgáltatás feltételeit

Diósgyőr képviselőtestületének a diósgyőri Műalmom és a Villamossági R. T. között felmerült nézeteltérés ügyében hozott hatá-rozata nagy feltűnést keltett. A határozat, ugyanis elvi jelentőségű, amit bizonyít az a körülmény, hogy a diósgyőri áramfogyasz-tók mozgalmat indítottak, hogy a Diósgyőr köz-, ipari- és világítási áramszolgáltatása kapesoltassék ki a villamos hálózathól.

A mozgalmat — mondotta informató-runk — kettős ok idézte elő. Az egyik az, hogy a Villamossági R. T. a megállapodás ellenére alig 170-180 volt-os áramot ad az előírt 220 volt helyett. A másik ok pedig, hogy a diósgyőri gyárüzem harmadán hajlandó a 220 volt-os áramot szolgáltatóni.

A helyzetet azonban nagyon megnehe-zíti az a körülmény, hogy a Villamossági R. T. szerződésszegést látna ebben és bíró-sági döntést kívánna annak megállapítására: joga van-e a község áramfogyasztóinak az ő áramszolgáltatását felmondani, továbbá, szabad-e a gyárüzemnek áramot adni? Ez a per annál inkább valószínű, mert a villa-mossági r.-t. a képviselőtestületnek a mű-malomra vonatkozó határozata miatt is pert indít.

Mindenesetre érdekes, hogy sem a község, sem a villamossági r.-t. nem tudják felmutatni az áramszolgáltatást szabályozó szerződést. Mindkét szerződő fél csupán a szerződés tervezetével rendelkezik, ezek azonban eltérő szövegeiek. Így tehát egy hosszú és bonyolult per kialakulása várható Diósgyőr és a villamossági között. Ez csak abban az esetben kerülhető el, ha a szer-ződő felek új megállapodást létesítenek az áramszolgáltatásra nézve.

Erre különben a község hajlandó is és ebben az értelemben fog tárgyalni a Villa-mossági R. T.-vel.

Junius 1-én 50 százalékkal megrágul a vasúti tarifa

Az államvasutak igazgatósága a junius else-jei új menetrend életbeléptetésével egyidőben felemeli a máv. tarifáját is. Szerdán délelőtt érkezett le a miskolci üzletvezetőséghez a máv. Hivatalos Lapja, amely közli, hogy junius el-sejétől kezdve 50 százalékkal drágul ismét a személy-, podgyász- és teherszállítások díja.

A tarifaemelésről szóló rendeletnek miskolci vonatkozású részét az alábbiakban közöljük:

Miskolc—Budapest: gyorsvonat I. osztály 229.500, II. osztály 137.700, III. osztály 91800; — Személyvonat I. osztály 137.700, II. osztály 91800, III. osztály 45000 korona.

Miskolc—Sátoraljaújhegy: gyorsvonat I. oszt. 107.500, II. osztály 64.500, III. osztály 43.000; — Személyvonat I. osztály 64.000, II. osztály 43.000, III. osztály 21.500 korona.

Miskolc—Szerencs: gyorsvonat I. oszt. 49.000, II. osztály 29.400, III. osztály 19.600; Személy-vonat I. osztály 29.400, II. osztály 19.600, III. osztály 9.800 korona.

Miskolc—Mezőkövesd: gyorsvonat I. osztály 62.500, II. osztály 37.500, III. osztály 25.000; — Személyvonat I. osztály 37.500, II. osztály 25.000 III. osztály 12.500 korona.

Miskolc—Füzesabony: gyorsvonat I. osztály 73.500, II. osztály 44.100, III. osztály 29.400; — Személyvonat I. osztály 44.100, II. osztály 29.400, III. osztály 14.700 korona.

Miskolc—Kálkapolna: gyorsvonat I. osztály 88.000, II. osztály 52.800, III. osztály 35.200; — Személyvonat I. osztály 58.800, II. osztály 35.200, III. osztály 17.600 korona.

Miskolc—Vámosgyörk: gyorsvonat I. osztály 121.500, II. osztály 72.900, III. osztály 48.600; — Személyvonat I. osztály 72.900, II. osztály 48.600, III. osztály 24.300 korona.

Miskolc—Hatvan: gyorsvonat I. oszt. 150.000, II. osztály 90.000, III. osztály 60.000; — Személy-vonat I. osztály 90.000, II. osztály 60.000, III. osztály 30.000 korona.

A Miskolc—Hidasnémeti-i vonalon így alakul a tarifa:

Miskolc—Szikszó: gyorsvonat I. osztály 49000 II. osztály 29.400, III. osztály 19.600; — Személy-

vonat I. osztály 15.900, II. osztály 10.600, III. osztály 5300 korona.

Miskolc—Forrád: gyorsvonat I. osztály 62.500, II. osztály 37.500, III. osztály 25.000; — Személyvonat I. osztály 37.500, II. osztály 25.000, III. osztály 12.500 korona.

Miskolc—Hidasnémeti: gyorsvonat I. osztály 49.000, II. osztály 29.400, III. osztály 19.600; — Személyvonat I. osztály 29.400, II. osztály 19.600, III. osztály 9800 korona.

A szomszédos nagyobb városok közül:

Miskolc—Debrecen: gyorsvonat I. oszt. 101.400, II. osztály 67.600, III. osztály 33.800 ko-rona. — Nyíregyháza: személyvonat I. oszt. 64.500, II. osztály 43.000, III. osztály 21.500 ko-rona. — Gyöngyös: személyvonat I. osztály 81.000, II. osztály 54.000, III. osztály 27.000 ko-rona. — Salgótarján: személyvonat I. osztály 129.600, II. osztály 86.400, III. osztály 43.000 ko-rona. — Tokaj: személyvonat I. osztály 44.100, II. osztály 29.400, III. osztály 14.700 korona.

A Miskolc-tól elágazó mellékvonalakon az alábbi összegű személyszállítási díjtételek lép-nek életbe: A Miskolc—Bánréve—Özd-i vonalon Bánrévén: személyvonat I. osztály 37.500, II. osztály 25.000, III. osztály 12.600 korona. — Özdig személyvonat I. osztály 44.100, II. osztály 29.400, III. osztály 14.700 korona. — A bódvavölgyi vo-nalon Edelényig: I. osztály 13.800, II. osztály 9200, III. osztály 4600 korona. — Szendrőig: I. osztály 22.800, II. osztály 15.200, III. osztály 7600 korona. — Tornanádaskáig: I. osztály 44.400, II. osztály 29.600, III. osztály 14.800 korona.

Hasonlóképpen 50 százalékkal drágulnak meg junius elsejétől a tanuló-bérletjegyek, a tisztvi-selői kedvezményes bérletjegyek, valamint ju-nius 2-től a munkásjegyek is. Az évi fél éves bérletjegyek árát az államvasut I. osztályában 14.985.000, II. osztályában 9.360.000, III. osztályá-ban 5.625.000 koronára emelte fel. A május hó végéig kiváltott fél éves bérletjegyek azonban ráfizetés nélkül maradnak érvényben.

Hasonlóképpen junius 1-től 50 százalékkal drá-gul meg a teher-, gyors- és podgyász-szállít-mányok tarifája is.

Az elhanyagolt Aggtelek

A szerencsétlen trianoni békeszerződés után minden illetékes és illetéktelen tényező szájá-ból egyebet sem hallottunk, mint hogy meg-maradt kincseinket meg kell becsülni és jobban kultiválnunk kell, mint eddig. Görög tüzes ün-nepségek mellett valósággal felfedezték az or-szág egyes részeit azok, akiknek ez érvényesü-lési lehetőségét nyújt. A görög tüzes hideg fé-nye azonban hamar kialudt és az újból felfe-dezett kincseket a feledés homálya burkolja be. Nem törődik velük senki.

Ilyen sorsra jutott a közvetlen szomszéd-ságunkban levő aggteleki cseppkőbarlang is. Az egúsz művelt világ tud róla, s a béke boldog éveiben külföldi természetbuvárok és turisták gyönyörködtek a barlang tündéri szépségeiben. Külföldi látogatókról most már természetesen szó nincs és igazán elkeseredett embernek kell lenni, aki a barlang megközelítésére vállalko-zik. Annyi nehézség toronyosul az aggteleki cseppkőbarlanghoz utazók elé, hogy a legfor-galmasabb évből sem nézik meg többen, mint ezeröttszáz. Ennek a számnak legnagyobb százalékát is a barlang közvetlen környékén la-kók teszik. Nagy néha az ország egy-egy isko-lája megpróbálja, hogy a jövőben nemzedéke-nek bemutassa az aggteleki cseppkőbarlangot, talán sejtik a tanárok, hogy majdan a férfi-korba serdülő ifjúság többe nem jut el a bar-langhoz.

Egy ilyen iskolai kiránduló társasághoz csa-pódtam én is és így megtakarítottam mindazo-

kat az előkészületi munkákat, amelyek az aggteleki cseppkőbarlang megközelítéséhez szükségesek. Információnk szerint egy hónapi előkészítés előzte meg ezt a kirándulást. Az intézet egyik tanára leutazott Szinbe és ott, miután a jegyzőtől semmiféle felvilágosítást kapni nem tudott, a bírőhoz fordult, a kato-naviselt ember, orosz fogságban is volt és több megértést tanúsít a szomszédos vármegye területén fekvő cseppkőbarlang kultiválása kö-rül, mint bárki más. A bírő nélkül ugyanis nem lehet kocsit kapni, vagy legalább is nem tudnánk áron, hogy ezt egy szerény halandó meg töltné fizetni. Az iskola igazgatója ezután levélben megköszönte a bírő szívességét s meg-jelölte a napot és órát, melyen a kiránduló társaság Szinbe érkezik. Most újból a bírő irt és kijelentette, hogy a kérdéses időben a ko-csik rendelkezésre állanak. Ezután újabb le-vélváltás következett az aggteleki barlang gondnoka és az iskola igazgatója között. A gondnok megírta, hogy miképpen lehet a bar-langot megközelíteni, majd az igazgatótól irta meg, hogy a kiránduló csoport mikor érkezik és hová kéri a vezetőt. Ezután még egy aján-lott levelet irt és táviratot is küldött, hogy mikor érkeznek. A levelezés ezzel befejeződött és a társaság megindult és egészen Szinbe min-dig drukkolt, hogy hátha mégsem lesz kocsis. A bírő azonban nagyon rendes ember és a kocsik az állomáson voltak.

Szin állomástól két óra hosszat ráztak ben-